

Stukken voor de Redactie te zenden vóór den 15en der maand aan:	Redactie: G. D. DUURSMA.	Alle correspondentie te richten aan het Secretariaat
G. D. DUURSMA. Rijperkerk, post Hardegarijp (Friesland).	Girorekening No. 133550 - Rijperkerk (Fr.)	Adres: Mej. J. J. E. v. D. THOORN, Amalia van Solmsstraat 80. DEN HAAG.
Bestuur: A. F. H. BUINING. <i>Voorzitter.</i> Hohorst, Hamersveld; Mej. J. J. E. v. d. THOORN. <i>Secretaresse.</i> den Haag; G. D. DUURSMA. <i>Penningmeester.</i> Rijperkerk, post Hardegarijp (Friesland); M. W. B. VAN OOSTEN, Den Haag, de Ruyterstraat 18.		

IN MEMORIAM.

JOHANNES MARIUS VAN DEN HOUTEN.

Te laat om daarvan nog in het Februarinumner melding te maken, ontvingen wij het ontstellende bericht, dat de Heer J. M. van d e n H o u t e n op 1 Februari na een kortstondige ziekte is overleden.

Wat de Heer V a n d e n H o u t e n voor onze Vereeniging ge-

dam heeft, is niet met een paar woorden te zeggen. Reeds in het eerste jaar, van haar bestaan werd hij lid. Een lid, dat zijn beste

krachten inspande om het kleine zaadplantje tot een rijk vruchten-dragend gewas te zien opgroeien.

Van Aug. 1920 tot Febr. 1931 bekleedde de Heer Van den H o u t e n zijn bestuursfunctie als nauwgezet Penningmeester. En vooral in die jaren heeft hij zeer veel propagandistisch werk ver-richt, dat rijke vruchten droeg. Gedurende eenige jaren zond hij, zoodra de contributie van nieuwe leden binnenkwam, aan dezen een doosje met eenige aardige stekjes, wat zoo aanlokkend en aan-moedigend werkte, dat het aantal leden elke maand met tientallen steeg. Op de programma's van de in de Rotterdamsche Diergaarde gegeven concerten schreef hij telkens een kort stukje over de een of andere mooie succulent, daarbij opwekkende lid onzer Ver. te worden. In Rotterdam, Den Haag en elders hield hij lezingen over succulenten, toegelicht met lantaarnplaatjes, meest alle gemaakt naar eigen foto's. In de oudere jaargangen van „Succulenta” schreef hij haast elke maand een of meer belangrijke artikelen. Want na zijn aftreden als Penningmeester bleef hij „Succulenta” getrouw en nam van 1931 tot 1939 het mederedacteurschap van ons maandblad waar.

Gedurende al dien tijd, van het eerste jaar onzer Ver. af. hebben wij steeds veel briefwisseling gevoerd, en niet alleen over het wel en wee onzer Ver., doch al spoedig was een innige vriendschaps-band ontstaan en hielden wij elkaar van onze plantenstudies en huiselijke omstandigheden op de hoogte. Geen buitenlandsche reis werd door den Heer v. d. H. ondernomen, of wij wisten van te voren reeds waar we hem schriftelijk bereiken konden. En ter plaatse aangekomen, was een mooie foto het eerste levensteeken, dra gevolgd door een langen brief vol waargenomen bijzonderheden.

Wat hebben wij genoten, toen wij in de Kerstdagen van 1923 zijn gast waren en met ons beiden de mooie kassen in de Rotterd. Diergaarde en daarna zijn eigen kas met succulenten in zijn botanischen tuin aan de Libanonstraat bezichtigden. Zijn rijk voorziene bibliotheek en prachtige fotocollectie hielden ons uren bezig, evenals dat het geval was toen de Heer v. d. H. met Mevrouw in Aug. 1931 onze botanische bezittingen kwam bekijken.

Behalve in „Succulenta” heeft de heer Y. d. H. talrijke artikels in „Floralia” geschreven. Vooral de mooie speciale Cactussen- en Vetplantennummers heeft hij met waardevolle bijdragen verrijkt.

In de door W. L. en J. Brusse N.V., te Rotterdam uitgegeven

serie „Een reeks voor liefhebberijen” verschenen een viertal keurig uitgevoerde boekjes van zijn hand, n.l. „Cactussen” (3 drukken). „Vetplanten” (2 dr.), „Kamerplanten” en „Tuinplanten”.

De laatste jaren deed de overledene veel aan boomenstudie en in de NW. Rotterd. Courant schreef hij interessante artikelen met eigen teekeningen over de boomen der Rotterd. parken en pleinen. Wij ontvingen daarvan steeds een uitknipsel in ruil voor door ons in de Leeuw. Courant geschreven artikels over bloemen en planten.

Zoo was er altijd een geregeld schriftelijk uitwisselen van gedachten, welke wij nog zoo gaarne eens mondeling hadden willen voortzetten en waartoe in beginsel reeds besloten was, teneinde de plantencollecties en oude boomengroepen op „Vijversburg” te bezichtigen.

Helaas, het heeft niet zoo mogen zijn.

Dankbaar gedenken wij onze jarenlange vriendschap, waarvan zijn laatste brief van 29 Dec. 1942 nog zoo klaar getuigde.

Dankbaar gedenken wij het vele, dat de heer V a n d e n H o u t e n voor onze Vereeniging gedaan heeft.

Moge Mevrouw V a n d e n H o u t e n eenigen troost vinden in de wetenschap, dat haar, door ons allen zoo hooggeachte, Echtgenoot niet te vergeefs geleefd heeft. Wij zullen zijn vriendelijke persoonlijkheid nimmer vergeten.

G. D. D.

VERHOOGDE BELANGSTELLING EN HET VORMEN VAN STANDAARDCOLLECTIES.

Wanneer de voortekens ons niet bedriegen, dan gelooven wij, dat een tijdperk van verhoogde belangstelling voor onze geliefde Succulenten zal aanbreken, want groote wereldgebeurtenissen schijnen bij velen een drang in het leven te roepen om zich aan een studie of aan een liefhebberij te wijden. Dit leert ons de geschiedenis.

Gaan we de geschiedenis der succulentenliefhebberij na, dan is het wel opmerkelijk, dat in het begin van 1800 zich een nooit gekende belangstelling voor deze planten ontwikkelde, zoowel in Duitschland als in Frankrijk, België en Nederland. Aan dien tijd herinneren de kostbare plaatwerken, welke de eeuwen door hun wetenschappelijke waarde zullen behouden. Daarna volgde een inzinking, doch omstreeks 1880 kwam er een opleving in Duitschland. In 1892 werd de D. K. G. opgericht met Prof. Dr. K a r l

Schumann als redacteur van het orgaan. Na een tijdelijke verslapping volgde na den wereldoorlog weer een tijd van buitengewone belangstelling nu ook in Holland, België, Engeland, Amerika en Zuid-Afrika, welke in ons land leidde tot de oprichting van Succulenta in 1919. Wie op het einde van 1800 in ons land cactussen verzorgde, werd voor een zonderling gehouden, doch omstreeks 1920 werden fabelachtige prijzen voor Succulenten bestowed. Plantenzoekers doorkruisten de Afrikaansche wildernissen, cactusjagers togen naar onbekende gebieden in Amerika, Een schat van nieuwe planten werd ontdekt, de literatuur breidde zich uit als nooit te voren. Alle tuinbouwbladen en vele periodieken hadden speciale succulentenrubrieken. De dagbladpers stelde vrijgevig haar kolommen open, cactusfilms draaiden, cactustentoonstellingen trokken een opgetogen publiek.

Zulk een verhoogde belangstelling komt er straks weer. De menschheid zal weer behoefte gevoelen zich te wijden aan liefhebberij en de succulentenliefhebberij zal daarvan zeker haar aandeel krijgen. De geschiedenis bewijst het.

Wie met het verzamelen van Cactussen en andere Succulenten begint is in den regel zeer enthousiast, alles, wat maar Cactus of Vetplant heet, wordt in triomf naar huis gebracht. Spoedig staan de vensterbanken vol en een gedeelte verhuist 's zomers naar een broeibak buiten. Daarna wordt een eenvoudig kasje gebouwd om de inmiddels grooter geworden plantenschat een beter onderdak te kunnen geven. Maar ook het kasje raakt vol en dan is men in de meeste gevallen genoodzaakt tot schiften over te gaan. Grote Opuntia's, Agaven en Aloë's worden verwijderd en de vrijgekomen ruimte gevuld met kleinere en meer waardevolle soorten. Zoo gaat het eenige jaren door, maar volkomen bevrediging geeft deze gang van zaken niet. De ware liefhebber zal, gedachtig aan de zegswijze: „in beperking toont zich de meester" een uitweg vinden, Geen beperking in dien zin, dat men het groote verwijderd en het kleine behoudt. Maar een oordeelkundige beperking door alleen een bepaalde groep van planten te kweken of zich slechts bezig te houden met het verzamelen van een paar plantengeslachten, waartoe men zich het meeste aangetrokken gevoelt en waarvoor men het beste is ingericht, wat de kweekwijze betreft. Wie zich op zoodanige wijze door beperking de meester kan toonen zal door oordeelkundig specialiseeren diep kunnen doordringen in de geheimen van een bepaalde plantengroep.

Specialiseeren is een eerste vereischte bij voortgezet verzamelen, maar men overwege eerst goed op welke wijze men zal beperken en specialiseeren, door rekening te houden met de beschikbare kweekruimte en zich te bepalen tot die soorten of plantengroepen, welke voor ieder speciaal geval geschikt zijn. Alleen dan zal men ten volle van zijn planten kunnen genieten en met het bestudeeren veel kunnen bereiken.

Meermalen is door vooraanstaande verzamelaars reeds de noodzakelijkheid bepleit van het doelbewust bijeenbrengen van standaardcollecties. Ook wij gevoelen veel voor dit streven, daar het, naar onze meening een middel is om, als het ware reservaten te krijgen, waar bepaalde groepen of geslachten zoo volledig mogelijk kunnen worden bijeengebracht en er een veilige bewaarplaats zullen kunnen vinden. Deze reservaten moeten met zorg gekozen worden; er moet een redelijke waarborg bestaan, dat de plantengroep in het reservaat ook inderdaad in stand gehouden kan worden en zoo mogelijk kan worden uitgebreid. Zoo'n waarborg bestaat, wanneer er een geschikte kasruimte aanwezig is en de beheerder uitgesproken voorliefde bezit voor een bepaalde plantengroep. Behalve botanische tuinen en daarmee gelijk te stellen inrichtingen komen ook buitenplaatsen en particuliere kassen voor zoo'n succulentenreservaat in aanmerking. Onze botanische tuinen bezitten alle een algemeene succulentencollectie, doch in slechts een enkel geval legt men zich op bepaalde geslachten of groepen toe. Buitenplaatsen met voldoende kasruimte zijn geschikt voor het onderbrengen van standaardcollecties, wanneer deze buitenplaatsen voor het publiek zijn opengesteld. Tenslotte kunnen particuliere succulentenliefhebbers hun medewerking verleen, wanneer ze in het bezit van goed verwarmbare kassen zijn. Niet altijd behoeven deze kassen groote afmetingen te hebben daar het juist deze liefhebbers zijn, welke zich op het verzamelen van klein blijvende planten kunnen toeleggen. Er zijn nu reeds onder onze leden liefhebbers, die kostelijke *Rebutia-Lobivia* en ultrasucculente *Mesembryanthemum*collecties bezitten. Er is niet veel aanvulling noodig om van deze verzamelingen goede, waardevolle standaardcollecties te maken. Het is alleen maar noodig, dat deze plantenliefhebbers in Succulenta een oproep plaatsen en mededeelen van welke plantengroep zij een standaardcollectie wenschen aan te leggen. De lezers, die overtollige planten van zulk een groep hebben, en deze willen afstaan of ruilen kunnen dan verder zelf in correspondentie treden.

Blijkt er voldoende belangstelling voor ons idee te zijn, dan zouden wij het daarheen willen leiden, dat op minstens twee of drie plaatsen in ons land, liefst niet te dicht bij elkaar gelegen, gelijksoortige standaardcollecties werden aangelegd. En dit om tweeërlei redenen. Vooreerst opdat de over het geheele land verspreide liefhebbers zonder groote moeite een bepaalde standaardcollectie kunnen bezichtigen. Deze collecties kunnen een machtig propagandamiddel zijn en vele nieuwe liefhebbers winnen. En dan heeft het oprichten van meer dan een gelijksoortige standaardcollectie ook dit voordeel, dat wanneer onverhoopt één daarvan verliezen mocht lijden, aanvulling uit de andere collecties altijd mogelijk zou zijn. De planten uit de standaardcollecties blijven natuurlijk het persoonlijk eigendom van de standaardverzamelaars.

Naar onze meening is de tijd voor het aanleggen van standaardcollecties gekomen. De winter is binnenkort voorbij, het uitwisselen en ruilen kan beginnen, het zal de liefhebberij voor onze planten bevorderen en in betere banen leiden. Gelukkig, dat wij ons maandblad hebben, en daardoor een nog voornamere plaats in ons verenigings- en liefhebbersleven zal kunnen innemen.

Ten einde een begin te maken met de verwezenlijking van onze plannen brengen wij hierbij ter algemeene kennis, dat wij bereid zijn standaardcollecties aan te leggen van de geslachten *Rhipsalis*, *Aloë*, *Agave*, *Haworthia*, *Gasteria*, *Adromischus*, *Ceropegia*, *Epiphyllum* en *Zygocactus*, planten, waarvoor onze kassen het best zijn ingericht. De kassen van Vijversburg zijn voor het publiek toegankelijk en de Stichting vormt een waarborg, dat de bijeengebrachte collecties niet van één persoon afhankelijk zijn. Als wij er in kunnen slagen van de genoemde plantengeslachten goede verzamelingen bijeen te brengen is het niet uitgesloten, dat wij, wanneer de tijden het toelaten een aparte cactuskas zullen kunnen inrichten.

Het zal ons aangenaam zijn van liefhebbers, die voor onze standaardcollecties duplicaten of goede stekken kunnen en willen afstaan eenig bericht te ontvangen. Van anderen, die iets voor ons plan gevoelen en die ook standaardcollecties willen aanleggen, zien wij gaarne eenig bericht tegemoet. opdat wij hiervan in *Succulenta* mededeeling kunnen doen.

Vijversburg, Rijperkerk.

G. D. DUURSMA

AGAVE VICTORIAE-REGINAE T. M o o r e.

„El arhol de las maravillas es el Maguez”
(Acosta).

„De mooiste van alle agaven”
(prijscourant Haage).

„De Koningin van alle agaven”
(prijscourant Winter).

„because it is the acme of perfection”
(een dame uit Californie).

Begrijpelijk is de uitspraak van Acosta „Een wonderboom is de Agave”, welke in zijn werk over de Spaanse Eilanden, uitgegeven omstreeks 1598, te vinden is. Immers deze forse en toch buitengewoon sierlijke planten, die in een korte spanne tijds een

Agave Victoriae-Reginae T. Moore.

Foto de Laet.

bloemstengel van 10 M. hoogte kunnen voortbrengen, behoren werkelijk tot de wonderen der natuur. De enorme groeikracht van de bloeiwijze der Agave, die de oude Spaanse zeelieden verstomd deed staan, vinden we, dank zij de wetenschappelijke waarnemingen van de Heren M. G. Wagenaar Hummelinck en J.

B l e u l a n d v a n O r d t, toegelicht in het April en het Meinumnummer 1942 van Succulenta door den Heer Dr. P. W a g e n a a r Hummelinck.

Begrijpelijk zijn ook de loftuitingen over Agave Victoriae-Reginae; want ontegenzeggelijk is dit een der mooiste soorten. Een volwassen exemplaar wordt 50 tot 70 cm in doorsnede, maar in ons klimaat duurt het jaren, voordat die grootte bereikt is en daardoor blijft de plant heel lang voor onze verzamelingen en zelfs voor de vensterbank geschikt.

Haar vaderland is het Noorden van Mexico, Nueva Leon nabij Monterey op de Sierra della Noa en op de Potrera de Santa Catarina. Daar groeit ze op ongeveer 800 M. hoogte op de steenachtige hellingen.

De plant vormt een eenvoudige rozet, zonder stengel. De bladen staan zeer dicht op elkaar. ze zijn zeer talrijk. Ze zijn stijf, donkergroen van kleur, kort, schuitvormig, de randen zonder dorens, met een witte rand, aan onder- en bovenkant wit gestreept. De top van het blad eindigt in een zwarte punt van bijna 2 cm lengte.

Spruiten geeft deze agave bijna niet, uit zaad wordt ze gemakkelijk gekweekt. Bldz. 84 van het Amerikaanse Succulenta (no. 182 van onze bibliotheek) geeft een foto van een gedeelte van de bloemstengel. De plant was 8 jaar oud, de stengel droeg 1805 bloemen, waarvan er 441 zaad gaven. De kwekers kunnen ons dus wel aan zaad helpen, of aan jonge planten.

Hoe is deze plant aan haar koninklijke naam gekomen? In 1872 werd ze door C o n s i d e r a n t naar Europa gebracht. Ze kwam in de verzameling van het Muséum de Paris, met de naam Agave Consideranti. Op de tentoonstelling te Keulen in 1875 had L o u i s d e S m e t een exemplaar ingezonden, dat heel erg de aandacht trok. Deze agave werd toen gekocht voor de beroemde agavenverzameling van Peacock te Londen.

In de Gardener's Chronicle van 16 October 1875 verscheen een afbeelding van de plant met de volledige botanische beschrijving door T h. M o r e. Ook werd nu bekend, dat P e a c o c k van Koningin Victoria vergunning had gekregen de plant haar naam te geven.

In verschillende tuinbouwbladen van Frankrijk en Engeland ontbrandde nu een levendige pennestrijd over het al of niet geldige van deze naam. C o n s i d e r a n t eiste de voorrang op voor „Agave

van *Lobivia* naar *Mediolobivia* (*Cactaceae* Lindley. Juni 1942. Jahrbuch D. K.G.) heeft B a c k e b e r g een aantal planten uit het genus *Lobivia* genomen, die daar ook zeker niet thuis hoorden en waarvoor reeds eerder het genus *Digitorebutia* werd opgesteld.)*

Waar ik in het algemeen een afwijkende meening ben toegegaan, zal ik deze vermelden tusschen haakjes,

L. aculeafa Buin. in Succulenta, 1941, p.p. 80/82, fig. p. 81. De plant is krachtig bedoornd en heeft sterk ontwikkelde bijlvormige bochels. Bloem oranje geel.

L. Allegraiana Bckbg. in Kaktus A B C, 1936, p. 413. De plant is donkergroen; aantal doorns ongeveer 12 tot 3 cm lang, gespreid gesteld; bloem rood (sanguineo)

L. argenfea Bckbg. in Kaktus A B C, 1936, p. 413. Plant is glanzend grijs-groen; randdoorns 10-14, tot 2 cm lang; middendoorns 2, tot 8 cm lang; bloem wit-grijsachtig lila.

L. aurea (Br. et R.) Bckbg. B r i t t o n en R o s e in „The Cactaceae“ 1922, 111, p. 74, als Echinopsis. De plant is glanzend donkergroen en heeft ongeveer 15 ribben. De bloemen zijn vrij lang en geel van kleur. Zij variëert nog al sterk. (Een eigenlijke *Lobivia* is het naar mijn oordeel niet). Tot dezelfde groep behooren *L. cylindrica* Bckbg., *L. fallax* Oehme en *L. Shaferi* Br. et R. B a c k e b e r g noemt van *L. aurea* nog de variëteiten *elegans* (in Blätter für Kakteenforschung, 1935-2, no. 18), *grandiflora* en *robustior*, de laatste twee zonder geldige diagnose. (Zie ook Werdermann „Blühende Kakteen und andere sukkulente Pflanzen“ Dec. 1938, plaat 150).

L. Backebergii (Werd.) Bckbg. Werdermann in „Neue Kakteen“, 1931, p. 84 en in Fedde, Repertorium, Band 30 (1932) p. 64. De plant is frisch groen van kleur met 14-15 ribben, 5 of 7 doorns, die gespreid staan. De bloem is karmijnrood met blauwachtige weerschijn. De plant varieert nogal in vorm, bedoorning en bloem.

L. Binghamiana Bckbg. in Kaktus A B C, 1936, p. 413. De plant is glanzend groen met lichte witachtige puntjes in de huid. Ribben ongeveer 22; 12 naaldachtige doorns en 3 middendoorns die tot 15 mm lang zijn. De bloem is kraprood met blauwachtige weerschijn.

L. Bödekeriana Hard. in Jahrbuch D. K. G. 1935/1936, p.p. 70/71

*) Dit door F r i c e n K r e u z i n g er opgestelde genus wordt door de D. K. G. niet erkend. b v. O o s t e n.

en p. 128, fig. p. 70. Ongeveer kogelig van vorm en dofgroen van kleur. Het aantal doorns is gering doch krachtig priemvormig, zonder onderscheid tusschen rand- en middendoorns. Bloemkleur licht tot vurig oranje.

L. boliviensis Br. et R. in „The Cactaceae” 1922, III, p. 52, fig. p. 52. Dicht, lang bedoord, tot 9 cm lang. Bloem niet beschreven. Volgens W e r d e r m a n n in „Blühende und andere sukkulente Pflanzen”, Dec. 1938, plaat 149, is de bloem ongeveer oranje geel van kleur, volgens B a c k e b e r g helder rood, zie „Blätter für Kakteenforschung”, 1938/1.

L. breviflora Bckbg. in Kaktus A B C, 1936, p. 413. Platkogelig van vorm en glanzend donker grijsgroen van kleur; doorns kamvormig gesteld, iets gebogen; geen verschil tusschen rand- en middendoorns; bloem kort, vuurrood. Verwant met *L. cinnabarina*. Is gelijk aan *L. Graulichii* Fric 1928.

L. cachensis (Speg.) Br. et R. Spegazzini in Anal. Mus. Nac. 1905, Buenos Aires III, 4 : 493. Plant 9 cm hoog en 6.5 cm diameter; ongeveer 19 ribben; doorns zacht, grijsachtig met geelachtige punten; randoorns 7-20, recht, 4-5 mm lang; middendoorns 4, waarvan 1 of 2 langer en haakvormig; bloem rood. Komt in onze verzamelingen niet voor. (Zie ook „The Cactaceae” Br. and Rose. 1922, III. p.p. 52/53. fig. p. 52).

L. caespifosa (J. A. Purpus) Br. et R. Purpus in Monatschrift für Kakteenkunde, 1917, p. 120, fig. p. 121 (als Echinopsis). Cylindrisch, rijk spruitend; randoorns gewoonlijk 12, 1-2 cm lang; middendoorns 1. tot 5 cm lang; bloem 6.5-8 cm lang, geelrood.

L. carminantha Bckbg. in Kaktus A B C, 1936, p. 413. Iets cilindrisch, grijs groen; 18 ribben; 8 doorns tot 3 cm lang, de middelste tot 4.5 cm lang; bloem karmijnrood.

L. chrysantha Werd. in Notizbl. Botan. Gart. und Mus. Bln-Dahlem, Band 11, no. 104 (1931) p. 264 en in „Blühende Sukkulanten” Oct. 1931, plaat 18. Plant dof grijsgroen, soms iets roodachtig, ongeveer 13 ribben, alleen zijdoorns, 5-7 zelden meer, tot 2 cm lang. Bloem goudgeel, keel diep purperrood, stempels purper. Zie ook *L. janseniana*, Backeberg in „Beiträge zur Sukkulantenkunde und pflge” 1942, p. p. 54/57 en Wessner in idem 1942, p. p. 25/27.

L. chrysochete Werd. in Fedde, Repertorium XXXIX, 1936, p. p. 271/272. Platkogelig, ongeveer 20 scherpe bijlvormige ribben; stroogele naaldvormige doorns, soms haakvormig gebogen. Bloem vol-

gens W e s s n e r oranje-rood. Zie ook Wessner in „Beiträge zur Sukkulenteenkunde und pflanze 1938, p.p. 71/73, fig. p. 72.

L. cinnabarina (Hooker) Br. et R. H o o k e r als *Echinocactus* in Curtis's Bot. Mag. 73, pl. 4326, 1847. Plat kogelig, gewoonlijk 20 ribben; randdoorns 8-10; middendoorns 2 of 3, iets gebogen; bloem kort, rood. Verwant aan *L. breviflora*. Zie ook Succulenta 1942, p.p. 104/107.

L. Claeysiana Bckbg. in Blätter für Kakteenforschung, 1937-27 met fig. Plant grijsgroen; 16 ribben; randdoorns 7, tot 2.2 cm lang, middendoorn 1, tot 5 cm lang; bloem geel.

L. cylindrica Bckbg. in Kaktus A B C, 1936, p. 415. Cylindrisch; ribben 11; randdoorns 7-8 mm lang; middendoorns 1, 1-3 cm lang; bloem geel. Zie *L. aurea*.

(Wordt vervolgd.)

A. F. H. BUINING.

Zie voor eventuele afbeeldingen: Succulenta 1941, p. 81.

INHOUD: In memoriam Johannes Marius van den Houten. - Verhoogde belangstelling en het vormen van standaardcollecties. - Agave Victoriae-Reginae. - Lobivia.

Verantwoordelijk redacteur: J. J. E. van den Thoorn, 2de redactrice, Den Haag.

Verantwoordelijk voor de advertenties: J. J. E. van den Thoorn, Den Haag.

Uitgever: Vereniging Succulenta, gevestigd te Leeuwarden.

Drukker: Firma J. van Druten, Drukkerij de Industrie, Voorstraat 90. Utrecht.

Verschijnt: maandelijks.

Abonnementsprijs: lidmaatschap der Vereniging f3.- per jaar.

Prijs per nummer: wordt niet per nummer verkocht.

Kenformule der Vakgroep Tijdschriften V.P. 1995.